

*เฉลิมสิน สิงห์สนอง

หลักคณิตศาสตร์ กับการประกันชีวิต

ทุกคนที่เกิดมาแล้วจะต้องตาย ไม่มีใครที่จะสามารถทำนายได้อย่างถูกต้องว่าจะตายเมื่อใด ความไม่แน่นอนของชีวิตมนุษย์ทำให้เกิดความจำเป็น ในการค้นหาความพร้อมเพื่อเตรียมการสำหรับครอบครัวเมื่อการตายมาถึง การคาดการณ์จำนวนคนตายได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้บริษัทประกันชีวิตสามารถให้ความคุ้มครองแก่บุคคลต่าง ๆ ได้ตรงตามประสงค์ของบุคคลนั้น โดยเงื่อนไขสุขภาพเป็นเกณฑ์

การคิดตามหลักคณิตศาสตร์จะช่วยให้บริษัทประกันชีวิตพยากรณ์จำนวนคนตายจากกลุ่มคนที่ทำประกันชีวิตกับบริษัทได้ถูกต้องแม่นยำ ซึ่งหลักสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ที่นำมาใช้ในการประกันชีวิต คือ ความน่าจะเป็น หรือโอกาสของการตายของคนแต่ละคน ในช่วงเวลาที่กำหนดที่เรียกว่า อัตราการ

ความน่าจะเป็น (Probability)

ผู้เขียนจะยกตัวอย่างการคำนวณความน่าจะเป็นหรือโอกาสของการตายของคนแต่ละคนในช่วงเวลาที่กำหนด ถ้า

* หัวหน้ากลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : ว.ท.ม.
(สถิตติ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ A หนทางและไม่เกิดขึ้น B หนทาง โดยที่หนทางทั้งหมดเกิดขึ้นได้เท่า ๆ กัน (Equally Likely) ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ หรือ p จะมีค่าดังนี้

$$p = \frac{A}{A+B} \quad \text{----- (1)}$$

และความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่สนใจ หรือ q จะมีค่าเท่ากับ

$$q = \frac{B}{A+B} \quad \text{----- (2)}$$

การให้คำจำกัดความทางคณิตศาสตร์ที่ตรงกับความหมายของคำว่า ความน่าจะเป็นหรือโอกาสนั้นหมายถึงความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่เราสนใจ หรือ การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่สนใจ เช่น ในบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งมีผู้มาทำประกันชีวิตกับบริษัท 10,000 คน โดยเป็นเพศชาย 7,000 คน เพศหญิง 3,000 คน ในกรณีนี้ความน่าจะเป็นที่จะเลือกคนมา 1 คน แบบสุ่มแล้วได้เป็นเพศชายจะเท่ากับ

$$\frac{7,000}{7,000+3,000} = \frac{7,000}{10,000} = \frac{7}{10}$$

จะเห็นว่าจำนวนหนทางที่อาจจะเป็นไปได้เท่า ๆ กัน คือ A ในการเลือกเพศชายมีจำนวนเท่ากับ 7,000 หนทาง ขณะที่หนทางที่จะเลือกได้เพศหญิงซึ่งเป็นไปได้เท่า ๆ กัน คือ B ในการเลือกเพศหญิงจะมี 3,000 หนทาง ดังนั้นความน่าจะเป็นในการเลือกแบบสุ่มที่จะได้เพศหญิงจะเท่ากับ

$$\frac{3,000}{7,000+3,000} = \frac{3,000}{10,000} = \frac{3}{10}$$

จะเห็นว่า (1) + (2)

$$p+q = \frac{A}{A+B} + \frac{B}{A+B}$$

$$p+q = \frac{A+B}{A+B}$$

$$p+q = 1$$

ดังนั้น ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจรวมกับความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจเท่ากับ 1 และถ้าเมื่อใดก็ตามที่ $q = 0$ และ $p = 1$ หมายความว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

จากสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน มีเหตุการณ์จำนวนมากที่เราไม่สามารถทำนายจำนวนหนทางที่จะเกิดหรือไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ และไม่สามารถบอกว่หนทางนั้น ๆ เกิดขึ้นได้เท่า ๆ กันหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ ในเรื่องของการประกันชีวิตและในเรื่องอื่น ๆ พบว่าความหมายของความน่าจะเป็นที่กล่าวไว้แล้ว ใช้ไม่ได้ในการพิจารณาความน่าจะเป็นพื้นฐานที่ต้องการ แต่เราจะต้องทำการประมาณค่าความน่าจะเป็นโดยการสังเกต การบันทึกสถิติของการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ว่าเป็นเวลานาน ๆ ดังนั้น ถ้าจากการสังเกตพบว่าเหตุการณ์หนึ่งได้เกิดขึ้น M ครั้ง จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

ทั้งหมด N เหตุการณ์ โดยที่ N เป็นเลขที่มีค่าใหญ่และไม่สามารถหาข้อมูลอื่น ๆ มาประกอบได้อีกแล้ว เราอาจจะให้ $\frac{M}{N}$ เป็นค่าประมาณของความน่าจะเป็น เป็นของการเกิดเหตุการณ์นั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าเราพิจารณาพบว่าจากจำนวนคน 10,000 คน ที่มีอายุ 40 ปี พอดี มีคนตายในปีถัดมาจำนวน 180 คน เราก็สามารถประมาณได้ว่า ความน่าจะเป็นของคนที่มีอายุ 40 ปี จะตายในปีถัดมามีค่าเท่ากับ $\frac{180}{10,000} = 0.018$

เพื่อความถูกต้องแม่นยำของความน่าจะเป็นโดยอาศัยหลักเกณฑ์ของการสังเกตนี้จะต้องกำหนดให้อยู่ในรูปของลิมิตของอัตราส่วน $\frac{M}{N}$ ให้ค่าของ N เพิ่มขึ้นโดยไม่จำกัด จะอยู่ในรูปสมการคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$P = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{M}{N} \quad \text{-----} \quad (3)$$

ในทางทฤษฎี จะไม่สามารถหาค่าสมการ (3) ได้ แต่เราก็สามารถหาค่าประมาณของลิมิตได้ ซึ่งสามารถนำผลมาใช้ประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติ

ตารางมรณะ (Mortality Table)

เป็นตารางแสดงความน่าจะเป็นของการมีชีวิตอยู่หรือการตาย ตารางมรณะจะจัดทำขึ้นมาจากการจดบันทึกจำนวนคนตาย ณ อายุต่าง ๆ จากในอดีต เพื่อมาใช้ประโยชน์ในการพยากรณ์ค่าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีแนวคิดว่าการเกิดที่เพิ่มขึ้นในอนาคตจะมีรูปแบบของการเกิดใกล้เคียงหรือซ้ำกับในอดีต การสร้างตารางมรณะก็คือ การหาความน่าจะเป็นที่คน ๆ หนึ่งที่ ณ อายุต่าง ๆ กัน จะตายภายใน 1 ปีนั่นเอง ตารางมรณะที่สำคัญหลายตารางถูกสร้างขึ้นจากสถิติคนตาย ณ จุดอายุต่าง ๆ ที่ได้แจ้งอย่างเป็นทางการกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง และอัตรามรณะก็จะคำนวณได้จากตารางจำนวนคนตายด้วยเลขดัชนีที่ปรับแล้ว เพื่อแทนตัวเลขของความเสียหายต่อการตาย ณ อายุนั้น

หลักการที่ใช้ในการสร้างตารางมรณะของบริษัทประกันชีวิตทั้งหลายจะอยู่ในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน คือ จะมีกรนับจำนวนคนตาย ณ อายุต่าง ๆ กัน เพื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนที่มีความเสี่ยงต่อการตายที่อายุเดียวกัน ผลหารของตัวเลขทั้งสอง คือ อัตรามรณะ อัตรามรณะที่คำนวณได้จากอายุหนึ่งไปยังอีกอายุหนึ่งจะไม่ต่อเนื่องกัน ดังนั้นนักคณิตศาสตร์จึงใช้วิธีการที่เรียกว่า "Graduation" มาช่วยปรับความผิดปกติดังกล่าวให้หายไป ตารางมรณะที่ใช้คำนวณเบี้ยประกันชีวิตในประเทศไทยจึงเป็นตารางที่ได้มีการปรับปรุงแล้ว ได้แก่ ตารางมรณะ CSO 1941 (Commissioner's 1941 Standard Ordinary Mortality Table) และตารางมรณะ CSO 1958 (Commissioner's 1958 Standard Ordinary Mortality Table)

ตารางมรณะที่คำนวณเสร็จเรียบร้อยแล้วย่อมประกอบไปด้วยคนที่มีชีวิตอยู่กับจำนวนคนที่ตายที่อายุต่าง ๆ กัน

โดยให้ x เป็นตัวห้อย (subscript) แทนอายุที่ปรากฏในตาราง L_x จะหมายถึงจำนวนผู้ที่มีชีวิตอยู่ ณ จุดอายุ x จากจำนวนคนเริ่มแรกทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ตอนต้นของตาราง และ D_x จะหมายถึงจำนวนคนที่ตายภายหลังจากมีอายุครบ x ปี ก่อนมีอายุ $x + 1$ ปี ดังนั้น จำนวนคนที่มีชีวิตอยู่ $x + 1$ ปี จะเท่ากับจำนวนคนที่มีอายุ x ปี หักออกด้วยจำนวนคนที่ตายระหว่างอายุ x ปี ถึง $x + 1$ ปี

$$L_{x+1} = L_x - D_x \quad \text{-----} \quad (4)$$

ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการหาความน่าจะเป็นที่คนอายุ 40 ปี จะมีชีวิตอยู่รอดถึงอายุ 41 ปี โดยใช้ตารางมรณะ CSO 1958 จากตารางมรณะ CSO 1958 พบว่า จากจำนวน 9,241,359 คน ผู้ชายที่มีอายุ 40 ปี จะมีคนที่เสียชีวิตรอดเหลือจนมีอายุ 41 ปี มีจำนวน 9,208,737 คน ดังนั้น โอกาสของการมีชีวิตอยู่รอดถึงอายุ 41 ปี จะเท่ากับ $\frac{9,208,737}{9,241,359} = 0.996$ ซึ่งเป็นความน่าจะเป็นที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

โดยทั่วไป นักคณิตศาสตร์ประกันชีวิตจะใช้สัญลักษณ์ p_x แทนคนที่มียุอายุ x ปี พอดี และกำหนดให้ความน่าจะเป็นของคนที่มีอายุ x ปี จะมีอายุอยู่รอดจนถึง $x + 1$ ปี มีค่าเป็น

$$p_x = \frac{L_{x+1}}{L_x} \quad \text{-----} \quad (5)$$

ความน่าจะเป็นของคนอายุ x ปี จะตายก่อนที่จะมีอายุครบ $x + 1$ ปี จะมีค่าเท่ากับ

$$q_x = \frac{D_x}{L_x} \quad \text{-----} \quad (6)$$

และเนื่องจาก $L_{x+1} + D_x = L_x$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} p_x + q_x &= \frac{L_{x+1}}{L_x} + \frac{D_x}{L_x} \\ &= \frac{L_{x+1} + D_x}{L_x} \\ &= \frac{L_x}{L_x} \\ &= 1 \end{aligned}$$

ซึ่งมีความสอดคล้องกับความหมายของความน่าจะเป็นตามที่กล่าวมาแล้ว

ต่อไปนี้จะขอเสนอตัวอย่างการคำนวณหาอัตรามรณะที่ใช้จากตารางมรณะ ตัวอย่างเช่น ความน่าจะเป็นที่ชายคนหนึ่งอายุ 40 ปี จะตายภายในช่วงเวลาระหว่างอายุ 40 - 49 ปี จากตารางมรณะ CSO 1958 พบว่า

จำนวนคนตายเมื่ออายุ	40	$D_{40} = 32,622$
	41	$D_{41} = 35,362$
	42	$D_{42} = 38,253$
	43	$D_{43} = 41,382$
	44	$D_{44} = 44,741$
	45	$D_{45} = 48,412$
	46	$D_{46} = 52,473$
	47	$D_{47} = 56,910$
	48	$D_{48} = 61,794$
	49	$D_{49} = 67,104$

จำนวนคนที่มีชีวิตเมื่ออายุ 40 ปี $L_{40} = 9,241,359$

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่จะมีคนตายในช่วงระหว่างอายุ 40 - 49 ปี คือ

$$\begin{aligned}
 q_{40-49} &= \frac{32,622}{9,241,359} + \frac{35,362}{9,241,359} + \frac{67,104}{9,241,359} \\
 &= \frac{32,622+35,362+\dots+67,104}{9,241,359} \\
 &= 0.05184
 \end{aligned}$$

นั่นคือ อัตราการตาย = 0.05184

ดังนั้น จากหลักคณิตศาสตร์ในเรื่องของความน่าจะเป็น ประกอบกับสถิติจากข้อมูลการตาย จึงสามารถพยากรณ์อัตราการตายของคน ณ ระดับอายุต่าง ๆ ได้ และบริษัทประกันภัยได้นำมาเป็นประโยชน์กับอาชีพการประกันชีวิตนั่นเอง

ตาราง II-1958 CSO Mortality Table-Males

x	lx	dx	qx	ex	x
0	10 000 000	70 800	0.007 08	68.30	0
1	9 929 200	17 475	0.001 76	67.78	1
2	9 911 725	15 066	0.001 52	66.90	2
3	9 896 659	14 449	0.001 46	66.00	3
4	9 882 510	13 835	0.001 40	65.10	4
5	9 868 375	13 322	0.001 35	64.19	5
6	9 855 053	12 812	0.001 30	63.27	6
7	9 842 241	12 401	0.001 26	62.35	7
8	9 829 840	12 091	0.001 23	61.43	8
9	9 817 749	11 879	0.001 21	60.51	9
10	9 805 870	11 865	0.001 21	59.58	10
11	9 794 005	12 047	0.001 23	58.65	11
12	9 781 958	12 325	0.001 26	57.72	12
13	9 769 633	12 896	0.001 32	56.80	13
14	9 756 737	13 562	0.001 39	55.87	14
15	9 743 175	14 225	0.001 46	54.95	15
16	9 728 950	14 983	0.001 54	54.03	16
17	9 713 967	15 737	0.001 62	53.11	17
18	9 698 230	16 390	0.001 69	52.19	18
19	9 681 840	16 846	0.001 74	51.28	19
20	9 664 994	17 300	0.001 79	50.37	20
21	9 647 694	17 655	0.001 83	49.46	21
22	9 630 039	17 912	0.001 86	48.45	22
23	9 612 127	18 167	0.001 89	47.64	23
24	9 893 960	18 324	0.001 91	46.73	24
25	9 575 636	18 481	0.001 93	45.82	25
26	9 557 155	18 732	0.001 96	44.90	26
27	9 538 423	18 981	0.001 99	43.99	27

ตาราง II-1958

CSO Mortality Table-Males

28	9	519	442	19	324	0.002	3	43.08	28
29	9	500	118	19	760	0.002	8	42.16	29
30	9	480	358	20	193	0.002	13	41.25	30
31	9	460	165	20	718	0.002	19	40.34	31
32	9	439	447	21	239	0.002	25	39.43	32
33	9	418	208	21	850	0.002	32	38.51	33
34	9	396	358	22	551	0.002	40	37.60	34
35	9	373	807	23	528	0.002	51	36.69	35
36	9	350	279	24	682	0.002	64	35.78	36
37	9	325	594	26	112	0.002	80	34.88	37
38	9	299	482	27	991	0.003	01	33.79	38
39	9	271	491	30	132	0.003	25	33.07	39
40	9	241	359	32	622	0.003	53	32.18	40
41	9	208	737	35	362	0.003	84	31.29	41
42	9	173	375	38	253	0.004	17	30.41	42
43	9	135	122	41	382	0.004	53	29.54	43
44	9	093	740	44	741	0.004	92	28.67	44
45	9	048	999	45	412	0.005	35	27.81	45
46	9	000	587	52	473	0.005	83	26.95	46
47	9	948	114	56	910	0.006	36	26.11	47
48	9	891	204	61	794	0.006	95	25.27	48
49	9	829	410	67	104	0.007	60	24.45	49
50	8	762	306	72	902	0.008	32	23.63	50
51	8	689	404	79	160	0.009	11	22.82	51
52	8	610	244	85	758	0.009	96	22.03	52
53	8	524	486	92	832	0.010	89	21.25	53
54	8	431	654	100	337	0.001	90	20.47	54
55	8	331	317	108	307	0.013	00	19.71	55
56	8	223	010	116	849	0.014	21	18.97	56

ตาราง II-1958

CSO Mortality Table-Males

57	8	106	161	125	970	0.015	54	18.23	57
58	7	980	191	135	663	0.017	00	17.51	58
59	7	844	528	145	830	0.018	59	16.81	59
60	7	698	698	156	592	0.020	34	16.12	60
61	7	542	106	167	736	0.022	24	15.44	61
62	7	374	370	179	271	0.024	31	14.78	62
63	7	195	099	191	174	0.026	57	14.14	63
64	7	003	925	203	394	0.029	04	13.51	64
65	6	800	531	215	917	0.031	75	12.90	65
66	6	584	614	228	749	0.034	74	12.31	66
67	6	355	865	241	777	0.038	04	11.73	67
68	6	114	88	254	835	0.041	68	11.17	68
69	5	859	253	267	241	0.045	61	10.64	69
70	5	592	012	278	426	0.049	79	10.12	70
71	5	313	586	287	731	0.054	15	9.63	71
72	5	025	855	294	766	0.058	65	9.15	72
73	4	731	089	299	289	0.063	26	8.69	73
74	4	431	800	301	894	0.068	12	8.24	74
75	4	129	906	303	011	0.073	37	7.81	75
76	3	826	895	303	014	0.079	18	7.39	76
77	3	523	881	301	997	0.085	70	6.98	77
78	3	221	884	299	829	0.093	06	6.59	78
79	2	922	055	295	683	0.101	19	6.21	79
80	2	626	372	288	848	0.109	98	5.85	80
81	2	337	524	278	983	0.119	35	5.51	81
82	2	58	541	265	902	0.129	17	5.19	82
83	1	792	639	249	858	0.139	38	4.89	83
84	1	542	781	231	433	0.150	01	4.60	84
85	1	311	348	211	311	0.161	14	4.32	85

86	1	100	037	190	108	0.172	82	4.06	86
87		909	929	168	455	0.185	13	3.80	87
88		741	474	146	997	0.198	25	3.55	88
89		594	477	126	303	0.212	46	3.31	89
90		468	174	106	809	0.228	14	3.06	90
91		361	365	88	813	0.245	77	2.82	91
92		272	552	72	480	0.265	93	2.58	92
93		200	072	57	881	0.289	30	2.33	93
94		142	191	45	026	0.316	66	2.07	94
95		97	165	34	128	0.351	24	1.80	95
96		63	037	25	250	0.400	56	1.51	96
97		37	787	18	456	0.488	42	1.18	97
98		19	331	12	916	0.668	15	0.83	98
99		6	415	6	415	1.000	00	0.50	99

บรรณานุกรม

จลีพร โกลากุล คณิตศาสตร์ประกันชีวิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

ธีระพร วีระถาวร ความน่าจะเป็นกับการประยุกต์ กรุงเทพฯ : อักษรกราฟฟิค, 2537

ธีระพร วีระถาวร และคณะ การเสี่ยงกับสลากกินแบ่งรัฐบาล กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
2531

วินัส พีชวณิชย์ ทฤษฎีความน่าจะเป็นและการประยุกต์ กรุงเทพฯ : ประกายพริก, 2528

O., Menge W. and Fischers C. H., The Mathematics of life Insurance. Ulrich's Book Inc ,
1985.